

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47.
 Corespondențele sînt a se adresa la:
 Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșarilor Nr. 30.
 Epistole nefrancate se refuză. — Articuli republicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Martiu, 1887.

(Agr.) La romanii cei vechi se începea anul primăvara cu luna lui Mărțisor. Era adecă aceasta o împărțea de totului tot firească. Natura însăși primăvara, vara și toamna este în lucrare continuă; ear earna după o muncă îndelungată pausează, odichnesce, in tocmai ca omul, care lucră și ostenece toată ziua, ear de seara până dimineața, adecă preste noapte doarme, odichnesce spre a-și căștiga puteri noaună pentru munca din ziua următoare.

Talpa țerei, săteanul își scoate primăvara plugul la câmp, spre a-și lucra pământul, și seamăna în brazde sămăntă cu credința în Dumnezeu, ca pe toamna să aibă roada însușită. Pământul grițit și lucrat bine, este iubit și de mama natură, pentru că aduce economului sirguincoia roada multă și îmbucugată. Lucrul bun este binecuvîntat; ear lucrul slab remene sterp.

Ce privesce indoesbi starea țeranului român, ea este astăzi tot așa — precum a fost secolii întregi, — el are o soarte foarte grea, și reclamnă toate condițiunile timpului actual spre a potea da înainte, căci divisa e: cine nu progresează, regresează. Ceea ce pe economul român între împregiurările actuale îl pot ajuta sunt: știința, sirguința și cruțarea; adecă însușirile unui adevărat om, carele trăesce nu numai pentru sine, dar și pentru generațiunea viitoare. Ori-care om din mult puțin cât agoniesce, trebuie să-și pună la o parte cât de puțin; pentru că fără de un capital oare-care, viața seamăna unei luntre ajunse prin nomol, ce merge cu greu și fără sporiu: ear ajutorul străin, cu timpul trebuie amar respătit.

În timpuri normali economul face progres pe fie-care an. Nu se pot însă numi timpurile, în cari trăim timpuri normali; astăzi sunt de tot multe neajunsurile.

O crisă economică se simțesce în toată Europa, mai virtos de un deceniu în coace. Până când toate statele europene — în nesinceritate lor reciprocă, ce le caracterizează — și au impus cele mai ridicate cheltueli în administrarea publică, precum în treburile militare și cele de comunicațiune, în greunând toate stratele poporațiunei cu serviții grele, cu contribuțiuni și dări felurite și numeroase, încât astăzi poporul cu drept cuvînt dice: „Am început a fi robii domnilor (nemesilor); dar suntem cu atât mai virtos robii statului, ai țării.” Dulce și cinstit lucru este a muri pentru țeară. Frumoasă macesimă, dar aceasta macesimă

se poate aplica numai pentru anumite clase din societate. Ar fi o interpretare sinistră, când s'ar aplica în sensul, că toți cetățenii au menițiunea numai a lupta pentru patrie; din contră cea mai mare parte a cetățenilor trebuie să mucească — pentru ca cei chemați în cas de lipsă să poată muri, acoperiți de isbândă și glorie deplină!

Până când dară toate statele din Europa întreagă sunt pline de stări perverse; în lumea cea nouă, în America, cu care avem legături neîntrerupte, lucrurile se petrec cu totului-tot altfel! În loc de pregătiri de rebel și desarmare generală; în loc de detorii și deficite în bugetul statului, sunt escedențe și economii; în loc de dări și contribuțiuni ridicate și de felurite soiuri, sunt dări simple și reduse la un minimum, ce numai se poate; în loc de regres, statele deosebite din America progresează colosal, și fac tuturor țerilor și popoarelor din vechia Europa concurența cea mai mare pe toate rețele economice!

Concurența, concurența americană este cauza, că grânele n'au prețul acela ridicat, ca din ele să putem trăi și să putem suporta și cheltuelile publice; că vitele de tot felul, precum boii, caii, porcii, oile, n'au prețul acela, care am dorii să-l aibă, pentru că se ne putem acoperi toate lipsele.

Dar natura ori cărei crise este, că ea nu poate ține mult timp!... „mundus se expedit!” — Până la acest expedient însă trebuie cu toții să băgăm bine de seamă: ca din crisa actuală să putem eși cu toții întregi la liman. Să nu avem perderi dureroase nici economicesce, nici naționalicesce. Numai lumina, sirguința, abnegarea de sine, — lapădarea lenei, a vanităților, a certelor de nimica, și credința nemărginită, că suntem vrednici de un viitoriu mai ferice ne pot ajuta.

Această credință trebuie să o cultive în popor bărbăți inteligenți ai lui, cari, când vîd fazele crisei, — cunosc tot odată și căile naturale, prin cari trecînd, vom scăpa din ea.

La începutul primăverei țicem dar românilor: „Lucrați bine și cu credința întrun viitoriu mai bun. Nu ascultați de cei ce ve invită la viața ușoratică, dezlămată și nedisciplinată. Munca, buna regulă în toate, este basa prosperărei. Aceste principii să ne fie conducătoare în viața noastră privată și publică, și atunci în lupta noastră de existență succesul va fi sigur.

Revista politică.

De cumva nefericită soarte a Bulgariei nu va urzi mai mare ură și vrasbă între puteri, așa după cum se desvoaltă astăzi lucrurile în statele cele puternice, și după declarările marilor diplomați, n'ar fi prospecte de isbucnirea unui războiu.

Pentru susținerea celor țise, n'avem decât să privim mai întâiu activitatea cea mare, ce se desvoaltă în Francia, o activitate la căreia scop nu este o sguduire politică și socială, ci o revoluțiune mai mult de caracter scientific, care după cum se esprimă foile francese inspirate de articolul „La fin d'un siècle” va domina preste celelalte. Francesii, se dice în acest articol, au un vis cu mult mai frumos, decât o sguduire politică. Ei chiamă popoarele la espozitie, la o serbare a muceii, în amintirea revoluțiunei din 1789. Tunurile vor fi întrebuintate numai spre a saluta ziua bucuriei generale din Francia și pe oaspeți. Francesii d'ocamdată sunt angajați cei drept la luptă, dar lupta nu se va întempla în ură și vrasbă, între asupriți și asupritori, ci va fi o luptă, la care toate popoarele ajunse la o desvoltare culturală vor lua parte unite cu iubire comună, ș'al cărui rezultat va fi filosofioriu umanității și în registrat cu bucurie de cronicari în istoria ori cărui stat, ce va fi părtaş.

În Germania, Bismarck au găsit alte mijloace de a-și realiza visul și astfel — de va fi om de cuvînt — va împedeca isbucnirea războiului. El n'a cruțat ultimul ban pentru d'arma pe cel din urmă om dela cap până în tâlpi, căci Bismarck nu credea, că va putea ține ecuilibrul european, decât numai cheltuiind și cel din urmă dinar și îngrijindu-se de pusei, de revolvere, de tunuri și făcînd ca fie poporul să-și petreacă floarea vieții lor între zidurile casarmelor, aundî neînecat sunetul trimbițelor, comăndele șefilor, povestile de gloria militară, povesti despre orășe și provincii prădate, despre ostiri sdrobite; prin o astfel de educațiune pastorală are de gînd Bismarck să facă pe locitorii germani oameni liniștiți și la cas de lipsă viteji, și aceste milioane de soldați au menițiunea a deveni astfel nește santinele europene, cari nu vor mai permite poporaților să se sfășie și statele să-și mărească teritoriul prin războaie păgubitoare umanității.

Santina cea mai puternică, care veghiază cu ochi vioi neînecat asupra păcei e fără îndoială bătrânul monarh al Germaniei. Până ce nu se vor închide ochii acestei santinele, anevoe va isbucni războiul; căci e cam greu de crezut, ca un monarh, care a împlinit 90 de ani să se hotărască ușor pen-

FOIȚA.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1887.

Raportul

secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1886—87.

(Urmare.)

3. Din *Fragmente zur Geschichte der Rumänen* s'a publicat volumul V (de XIV și 473 pagine), în care se tractează istoria principatelor române și a cestiunii Orientului în general dela 1724 până la 1782. Cu acest volum se termină studiile fragmentare redactate ale nemuritorului Eudoxiu Hurmuzaki, mai remănînd a se pune în ordine și a se publica mai multe note și escripte, cari se mai află în hărțile sale.

4. În relațiunile anilor trecuți am avut onoarea a ve arăta hotărîrea comisiei publicațiunii Hurmuzaki în privirea completării colecțiunei de documente pentru epoca mai veche a istoriei noastre, adecă înainte de anul 1575.

În decursul anului încetat s'a tipărit întăiu volum (de XXX și 701 pagine), cuprînd 553 documente estrase din diverse publicațiuni și privitoare la anii 1199—1345, adecă

la cea mai veche epocă documentală a istoriei noastre. Documentele reproduse în acest volum s'au controlat în diferitele edițiuni, în cari au fost publicate. Unele au fost colajonate chiar cu originalele spre a se ajunge astfel la un text autentic curățit de toate greșelile strecurate în alte edițiuni. La sfârșitul volumului s'au pus cinci stampe litografice, pe cari sunt reproduse facsimile de diferite numiri proprii precum și câteva citate, ale căror text este contraversat. Acest volum, prelucrat de dl Nic. Densușianu, s'a tipărit cu îngrijirea d-sale, și formează întăiu volum al colecțiunei Hurmuzaki.

Continuându-se această lucrare, se va completa în mod documental partea mai veche a istoriei noastre, și studiile istorice se vor putea face de acum înainte pe base sigure și necontestate; ear colecțiunea Hurmuzaki devine astfel din ce în ce mai mult un corp complet al documentelor privitoare la istoria românilor.

5. Decopiarea de documente făcute prin îngrijirea d-lui coleg Odobescu din arhivele ministeriului de esterne din Paris, s'a continuat în anul trecut. Pentru această lucrare s'a trimes suma de 2500 lei din fondul publicațiunii istorice. Dela d-sa s'au primit în decursul anului 14 caiete de copii pentru anul 1885—86 și 30 pentru anul 1886—87, cele mai multe din ele cuprînd o parte din memoriile generalului comite de Langeron.

Generalul de Langeron, fiind în serviciul Rusiei, a luat o însemnată parte activă la mai toate campaniile Rusiei în contra turcilor dela sfârșitul secolului trecut și dela în-

ceputul celui present, și prin urmare la repețele ocupațiuni ale principatelor de către ruși. El a fost de mai multe ori comandant suprem al ostilor rusesci din principate. Memoriile lui cuprind relațiuni amănunțite de mare însemnată asupra stărei sociale și politice a principatelor în acea grea epocă a istoriei românilor.

Întăiu după primirea copiilor, s'a început tipărirea acestor documente, și din ele se va forma al III-lea volum de supplement la colecțiunea Hurmuzaki.

Starea actuală a documentelor publicate în colecțiunea Hurmuzaki este următoarea.

Volumul	Anii	Documente	Adunată de Adause de Hurmuzaki	Academie
I	1199—1345	553	—	553
III p. 1.	1576—1599	443	841	102
III p. 2.	1576—1600	150	—	150 (subpresă)
IV p. 1.	1600—1649	629	629	—
IV p. 2.	1576—1652	732	—	732
V p. 1.	1650—1699	362	362	—
V p. 2.	1650—1699	475	—	475
VI	1700—1750	355	355	—
VII	1750—1818	308	308	—
Suplem. I.	1518—1780	1414	—	1414
II.	1781—1814	988	—	988
III.	1709—1826	50	—	50 (sub presă)
		6459	1995	4464

6. Decopiarea de documente se continuă fără încetare în arhivul statului dela Veneția. Directorul acestei mari co-

tru eventualitățile unui război, chiar și având șanse, că armata lui va eși biruitoare. Marți s'a serbat marelui monarch aniversarea zilei nașterii și cu el a sărbătorit întreg poporul german drept o festivitate a mării și a unității naționale. Din întreaga jurnalistică transpiră venerațiune, stimă și pretenție față de acest cap încoronat și față de Germania, căci întreaga jurnalistică socotesc această zi de mare importanță politică, în care se restabilește echilibrul european și s'a asigurat menținerea păcii.

Astfelu foaia liberal conservativă „Post“ scrie: Cu posibilitate nimeni nu poate afirma, că pericolul unui război s'ar fi înlăturat de tot, dar că cu ocaziunea acestei zile s'a pus base solide păcii europene poate fi asigurat și cel mai nedumerit om; căci această a fost destinată să devină și epocală în istoria omenirii.

În Franța încă a fost salutată cu bucurie această zi festivă a poporului german. Un act de curtoisie demonstrativă s'a putut observa la ambasada germană din Paris. Toate persoanele distinte ale lunei oficiale din Paris au luat parte la soareaua festivă, toți ministrii, între cari chiar și generalul Boulanger, Freycinet, Floquet și Clemenceau, de unde deduc foile germane, că acestea, nu pot fi decât simptome ale amicitiei întime față de Germania; apoi președintele republicii, Goblet, a trimis o depeșă de felicitare din partea republicii cancelarului Bismarck cu rugarea, că să o înainteze împăratului.

Din foile ruse încă transpiră un ton neobicit de prețiu și stimă față de Germania. „Journal de St. Petersburg“ atribuie marea popularitate, ce o are împăratul Wilhelm în toate cercurile societății rusești, legăturile amicale, ce există între dânsul și curtea împărătească din Rusia.

În privința cestiunii vamale, scriu foile române, că pentru continuarea negocierilor cu monarchia noastră vor pleca în curând la Viena d-nii P. S. Aurelian și principele Ghica. După cum se scrie negocierile vor întâmpina multe greutăți. Decamată misiunea delegaților români va fi țermurită la cestiuni de principiu, amenunțele se vor discuta la București, unde vor trebui să ia parte și delegații austro-ungari. Maghiarii din incidentul denunțării acestor delegați români au fost surprinși cu totul în mod neplăcut. Ei cred, că Aurelian nu va renunța la hotărârea sa punct în ceea ce privește vămile de scutire și atunci negocierile, cari au luat o dezvoltare destul de favorabilă în timpul din urmă, vor fi eașii întrerupte.

„Popolo Romano“ afirmă, că foaia oficială italiană cât mai curând va publica un comunicat referitor la alianța Italiano-germano-austro-ungară.

Serbarea din Berlin.

Din Berlin, despre festivitățile, arangiate cu ocaziunea jubileului împăratului Wilhelm, se scriu următoarele:

Capitala Germaniei deja în țori de țori purta timbrul serbării împărătesce, și stradele erau îndesute de lume. Poporul cel mai mult era adunat în stradele, ce conduc spre strada „Linden“, care încă era îndesuită de lume. Înaintea stătuiei lui Frideric cel mare stătea mulțimea ca înțepenită, și numai din când în când, la câte un moment mai însemnat, se mișca. Un asemenea moment a fost sosirea părechi regale a României. Elisabeta, regina României, ședea în trăsură primă alături cu principesa de coroană și mulțimea

lecții, dl Cechetti, urmează cu același interes ca la început această lucrare și ne dă cu aceeași bună voință ca și în anii trecuți concursul seu luminat pentru îmbunătățirea colecției noastre de documente.

De asemenea dl C. Soranzo a bine-voit a înștiința delegațiunea, că urmăresc din partea cercetării și decopierii documentelor privitoare la istoria noastră și aflătoare în biblioteca St. Marco.

7. Documentele privitoare la istoria românilor găsite în vara anului 1885 de dl bibliotecar Bianu în colecțiunile bibliotecelor din Cracovia și Lemberg au fost toate copiate sub bine-voitoarea îngrijire a d-lui dr. W. Wislocki, custos la biblioteca universității Jageloniche din Cracovia și a d-lui dr. W. Ketrzynski, directorul bibliotecii Ossolinski, din Lemberg, cari au bine-voit a trimite toate copile făcute.

Începându-se publicarea catalogului analitic al colecțiunii manuscriselor bibliotecii Czartoryski, din care a și apărut fasciculul 1, s'a mijlocit ca dl dr. I. Korzeniowski, care este însărcinat cu redactarea acestui catalog, să procure Academiei copii de pe toate documentele privitoare la istoria românilor, cari se află în colecțiunile manuscrise ale acelei bibliotecii și cari nu sunt încă copiate.

Colecțiunea de documente polone, cari sau procurat până acum în copii, cuprinde peste 6000 documente de mare interes pentru istoria țerilor române mai cu seamă din secolii XVI și XVII. Spre a se publica aceste documente va trebui, ca să se facă bune traduceri.

călduros ovațiunilor mulțimei. În a doua trăsură ședea regele Carol cu principele de coroană. Înălții oaspeți, înainte de a merge la curtilul anume arangiat pe seama lor în palatul împărătesc, au făcut o scurtă vizită împăratului. Când au părăsit palatul, mulțimea erupse în strigări de „hoch“ fără finit, și scurt după aceea ivindu-se în fereaștră capul venerabil al bătrânului monarch, mulțimea erupse din nou în „hoch-uri frenetice.“

Festivitatea s'a început cu trasul clopotelor dela toate bisericile. Orașul era decorat foarte pompos cu stindarde naționale, cununii de lauri, tapete etc. În toate ferestrele bolterelor era pusă busta împăratului decorată cu cununii de lauri. La 9 oare s'a ținut în toate bisericile „Te-deum“. Punct la 10 oare s'a început defilarea înaintea palatului a tinerimei universitare, și a mai multor sute de renumii și societăți cu stindardele și emblemele lor. În tot decursul acestor defilări, iubilantul monarch a stat la fereaștră, ear poporul îi făcea cele mai entusiastice ovațiuni. După aceasta a urmat prezentarea membrilor casei domnitoare și principilor oaspeți.

Cătră 2 oare împăratul a eșit ca de obicei cu trăsură. În decursul după-amezi gratulară pe împărat reprezentanții puterilor străine. La 5 oare s'a ținut la palat dîneu familiar, la care au luat parte toți prinții, căți se aflau în Berlin.

Într'aceea mulțimea se îndesua mereu, și pe ambele părți a stradei „Linden“ mai multe mii așteptau conductul cu torțe, care a fost ovațiunea întregii studențimii din Berlin. În fruntea conductului mergea un hornist călare, purtând uniformă de pe timpul lui Frideric II; eară președintele comitetului arangiator, Mûnich, care întorcându-se spre fereaștră, unde sta bătrânul monarch între cele mai vițoroase strigăte de „hoch“ a exprimat simțemintele de loialitate a tinerimei și a salutat pe: „învîgătorul în reșebe, pe tatăl patriei, pe consolidătorul elementului german, pe apărătorul întregității patriei și pe susținătorul păcii europene.“ Ovațiunile s'au repetat înaintea palatului cancelarului Bismarck, și dînsul de asemenea a primit ovațiunile, stând în fereaștră. De aici întreg tumultul s'a îndreptat spre palatul statului major, unde i a făcut ovațiuni mareșalului Moltke.

Punct la 12 oare s'a dat 100 de salve cu tunurile.

Seara a fost iluminată orașului cu o splendoare fără păreche în istoria imperiului german. Nu era fereaștră neiluminată. Edificiile publice toate erau provădute cu diferite transparente. Mai frumos a fost iluminată banca imperială pe frontispiciul căreia se putea ceti din flacări numele împăratului și coroana.

La soareaua, ce s'a ținut în sala alba a palatului a luat parte cu totul 390 persoane, invitate au fost cu totul peste 900. Membrii curții imperiale au început a se aduna imediat după 9 oare și așa pe rând toți principii oaspeți, ambasadorii și alte somități. Bătrânul iubilant în tot decursul soarelei și-a păstrat cea mai bună dispozițiune, și nimic nu se putea observa la dînsul din oboseala zilei.

Foaia oficială publică cea mai cordială mulțumită a monarchului cătră popor, pentru ovațiunile, ce i-a făcut din incidentul aniversării zilei nașterii. Apoi continuă cam astfel: „În frageda mea copilărie priveam cu adăncă înțiristare la starea sdruncinată a țerii tatălui meu, dar pe timpul, când imperiul și-a luat avântul renascerii, am învțăat a cunoașce fidelitatea și devotamentul poporului cătră patrie. Acum la adăncile mele bătrânețe cu satisfacțiune și cu mândrie privesc la schimbările produse în gloriosul nostru trecut mai recent, ce vor servi lumii de dovezi despre unitatea noastră germană și a iubirei noastre de patrie. Dea cerul, ca succesele de mult dorite și sub stăpânirea mea realizate, sub scutul binefăcătoarei păce, să se asigureze înflorirea atât a patriei, cât și a singuraticilor.“

8. În urma relațiunii prezentate de către bibliotecarul Academiei dl I. Bianu asupra călătoriei sale în Galiția în vara anului 1885 și a rezultatului cercetărilor sale în bibliotecile și arhivele acelei provincii, Academia a decis în sesiunea trecută a-l însărcina cu o nouă călătorie spre a urmări cercetările istorice prin colecțiunile polone. Spre acest scop delegațiunea a pus la dispozițiunea d-sale suma de 1500 lei. Călătoria s'a făcut în vacanțele anului trecut și rezultatele cercetărilor sale au fost prezentate Academiei într'un raport, care a fost trimis spre cercetare la secțiunea istorică.

Cu această ocaziune dl Bianu a cercetat de aproape arhivele familiei principilor Radziwill, cari sunt instalate în castelul dela Nieszwiez în Litvania. În aceste arhive d-sa a aflat peste 300 documente privitoare la istoria românilor, un însemnat număr de scrisori și alte informațiuni privitoare la căsătoria Mariei, fiica lui Vasile Lupu cu Ianuș Radziwill.

Principele Antonio Radziwill, cu o foarte mare liberalitate, a dispus copierea tuturor acestor documente, și sperăm, că ele se vor primi în cursul anului.

9. În timpul vacanțelor de vară dl coleg V. A. Urechă a făcut cercetări istorice în diferite părți ale Moldovei și ale Bucovinei, și a procurat, pe lângă diferite informațiuni, prețioase colecțiuni de documente. Delegațiunea a decis a se restitui d-lui Urechă, din fondul publicațiunilor istorice, cheltuielile făcute în aceste călătorii în suma de 2098 lei.

10. Din același fond s'a dat și în acest an d-lui coleg Bariju suma de lei 2500 spre a urmări cercetările sale is-

Principele Alecsandru al Bulgariei

Amănunte din viața și guvernarea sa, scrise de preotul Adolf Koch, duhovnicul principelui.

Autorul în introducere începe a descrie greutățile, ce a avut să întâmpine în călătoria sa la Bulgaria. Era pe la 17 Decembrie 1879, când sosi la București, de unde luă drumul spre Giurgiu. Dificultățile drumului începură dela Smârda. După un chin de vre-o 5 zile sosi în Sofia.

Capitala Bulgariei era pe atunci un oraș murdar turcesc. Stradele înguste și în zigzaguri cu căsuțe mici. Ani-mașiunea era tare pe strade și fel de fel de porturi ale diferitelor naționalități se vedea pe ulițe.

Sosit la Sofia, preotul Koch merse a dona ții la palat pentru a se presenta principelui Battemberg. Principele era dus în inspecție. Cum sosi i-se dete audiență. Autorul nu văduse încă nici odată pe principe și de aceea accepta cu nerăbdare, să-l vadă. A rămas cu totul încântat.

„Găsi un tînăr în floarea vîrstei — scrie preotul Koch. — Trăsurile feții sale erau pline de energie. Principele avu mare plăcere, că am venit, căci doria să aibă o persoană cu care să poată schimba ideile sale. Intriga rusescii îi amăria viața. Împăratul Alecsandru îi era binevoitor și relațiunile principelui cu agentul rusesc Dawidow erau din cele mai cordiale, ministrul de război însă, Pareznow, colonelul Șepelow, care i-a fost atașat de cătră împăratul Alecsandru ca un sfetnic militar și alții, i-se puneau în drum, agitănd nu numai în sferele militare, ci și în cele civile, încuragînd partidele opoziționiste din răsputeri. De aceea el a căutat, să disolve camera, și avea teamă, că nouele alegeri vor eși în favoarea opozițiunii din cauza influenței oficerilor ruși. Comandantul trupelor rusești de ocupațiune, principele Dondukoff Korsakov a declarat la plecarea sa, că ar fi pus toate minelile astfel, încât prințșorul german nu va fi în stare să domnească măcar o jumătate de an și opozițiunea și puse ca principiu în programa sa politică: isgonirea principelui!“

Ca să se vadă, ce mijloace înjostitoare au fost întrebunțate de inamicii sei contra sa și guvernului seu, e destul, dacă se va spune, că ei au legat fire telegrafice private cu liniile statului pentru a putea controla toate depeșile, ce se primiau și trimeteau. În districtul Vidin a izbucnit chiar o revoltă contra măsurilor luate de guvern și principele a fost nevoit a trimite un adiutant acolo pentru a restabili linișcea.

Toate aceste manopere rusescii amărîră viața tînărului principe. El doria din inimă, să plece, să renunțe la tron și să-și reia ear viața sa linișcită, fără de grijii, ce avuse în Potsdam.“

Astfel stăteau lucrurile la sosirea mea în Sofia.

În al doilea capitol preotul Koch descrie starea principatului bulgar la venirea lui Alecsandru.

În timpul ocupațiunii rusescii a Bulgariei, principele Dondukoff Korsakov era guvernor general rus al Bulgariei. Împăratul îl însărcinase, ca să orânduiască administrațiunea țerii.

Toată orânduirea lui Korsakov era după mod-lul lui Potemkin: voia numai să orbească pe împăratul Alecsandru. Totul ce a făcut era numai spolia. A creat toate instituțiunile trebuincioase într'un stat, însă habar n'avea, cum ele să fie puse în practică, nici că lua seamă, dacă ele se potriveau pentru țeară. Armata era desorganizată. Numai capela cehă de musică, care i cânta Țilnicia la masă, era bine alcătuită. Banca națională nu putea să progreseze, atât de nepotrivite erau

torice în Transilvania și Ungaria. O parte din rezultatele cercetărilor făcute de D-sa în acest an s'au comunicat Academiei în ședințele ordinare de preste an.

IV. Legate și fonduri.

În relațiunea, pe care voui avea onoare a v'o presenta asupra operațiunilor casei se va arăta și starea actuală a fondurilor Academiei.

În acest loc am onoare a ve aduce la cunoștință următoarele:

1. Regularea succesiunii repositului Dimitrie Hagi-Vasile, care a făcut Academiei un legat de 20,000 lei, se află încă înaintea justiției, din care cauză Academia nu a putut fi încă pusă în posesiunea sumei, ce i-s'a legat.

2. Veniturile legatului de 10,000 lei făcut Academiei de repositul G. San Marin nu li s'a determinat încă nici o destinațiune precisă; va fi dar necesar ca în această sesiune să li se determine destinațiunea în conformitate cu testamentul.

3. La deschiderea sesiunii generale din anul trecut am adus la cunoștință d-voastre, că regretatul și zelosul nostru coleg dr. Obedenar a lăsat Academiei prin testament întreaga avere sa și că doi dintre frații repositului au intentat acțiune asupra succesiunii. Acțiunea se află acum înaintea Curții de apel și sperăm, că chiar în cursul acestei sesiuni se va termina în mod favorabil pentru Academie. (Va urma.)

statutele ei, făcute de densus. Era pe la anul 1880. Principele i-se plânse asupra acelor nenorocite statute și eată ce răspuns i-a dat Dundukow: „Vous êtes très naïf d'avoir pris cette institution au sérieux.”

Dundukow în raportul său făcut cătră împărat, declară, că în timpul administrației sale s'a făcut o economie de 8 milioane franci. Dar când primul ministru de finanțe primi contul casei, nu găsi nici o para din aceste milioane.

Chiar și constituția, ce a dat bulgarilor, a fost numai spoială; căci fiind odată întrebă de cătră metropolitul Simeon din Varna, care venise în fruntea unei deputații a partidei conservatoare, cum se poate să dea o constituție atât de liberală unui popor de-abia liberat de sub jugul turcesc, el răspunse metropolitului următoarea frază frivolă: „Vous savez, les constitutions sont comme des filles, qui ne demandent qu'à être violées.” Ca amintire a activității sale a rămas o uliță în Sofia. Ulița era bună o jumătate de an, dar de atunci fie-care caută să evite aceea stradă.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Audiența la Maiestatea Sa.) Escel. Sa I. P. S. Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanuț Vineri în 25 Martie a fost primit în audiență.

* *Maiestatea Sa* din incidentul iubileului împăratului Wilhelm a dat în palatul din Budapesta în 23 Martie un mare dîneu, la care a luat parte ambasadorul Germaniei, principele Henric VII împreună cu șefii ambasadelor și alte somități militare și civile, cu toate 25 persoane. Maiestatea Sa a ținut un toast foarte cordial întru sănătatea împăratului german; iar seara a fost o festivă serată la consulul general german.

* Alteța Sa moștenitorul de tron Rudolf s'a reîntors din Berlin la Viena.

* (Producțiune cu fluerul.) Dl Iacob Nagy, renumitul și unicul artist în aceasta specialitate, on. public sibian bine cunoscut din câte-va reprezentații din anii precedenți, arangiate cu succesele cele mai încântătoare, dorind a se retrage în viața privată, s'a decis ca în călătoria sa spre casă să aranjeze și aici câte-va producțiuni. Atragem atențiunea on. public, asupra acestor interesante producțiuni. Terminul și programul reprezentațiilor se vor notifica ulterior.

* *Darul Carmen-Sylvei.* Regina României pentru iubileul împăratului Wilhelm a făcut o poezie de 100 versuri, în care a cuprins toate datele și faptele mai mărețe din viața bătrânului monarch. Arangerii festivităților din Berlin, au voit ca reprezentațiunea teatrală festivă să se înceapă cu aceasta poezie în formă de prolog; regina însă a declarat, că s'ar lipsi de toată plăcerea, dacă nu ar preda însăși în persoană poezia împăratului. Poezia o a scris regina cu mîna sa proprie pe hârtie albă de pergament, împodobită hârtia la margini cu flori uscate legate cu panglice.

* (Principesa Alina Stirbei.) Aceasta doamnă generoasă, urmând tradițiilor ilustrei sale familii și avînd o deosebită plăcere pentru luminarea poporului a dăruit pe seama „Societății pentru învățătura poporului român,” (secțiunea centrală din Bucuresci), casele sale din strada Stirbei-Vodă în valoare de 200,000 lei.

* (Contemporanii împăratului Wilhelm.) În întreaga Prusia se află cu totul 5,600 în diviși, cari toți au ajuns vrăsta de peste 90 ani.

* „Branic” aduce scirea, că comitetul permanent al congresului bisericesc-sârbesc, la începutul lunii viitoare se va întruni în câte-va ședințe.

* (Compatibil e cu postul de fôispân agentura.) „Ellenzék” din Cluș se întreabă: Este adevărat, că fôispânul br. Desideriu Bánffy primesce o plată ficșă ca agent principal al societății de asigurare ungaro-franceză? Adevărat e, că fôispânul Iosif Potsa deasemenea primesce o plată ficșă pentru agentura dela aceasta societate?

* Se înalță la gradul de mare cruce al ordinului *Coroana României* D. P. S. Aurelian, profesor, senator, președintele comisiunii pentru negocierea convențiilor comerciale, mare ofițer al ordinului dela 26 Mai 1882.

* (Ce va fi cu teatrul?) Așa se întreabă „Kolozvár,” de oare ce la concursul pentru esărindarea teatrului din Cluș nu s'a insinuat nici un concurent. Urmarea naturală de aci ar fi, ca în 31 Martie să se închidă teatrul.

* (O măsură turcească.) „Gazeta Săteanului” scrie: că lăcustele s'au înmulțit în așa de mare număr în Asia-mică încât guvernul turcesc a impus la toți locuitorii din acele regiuni d'a aduce câte 25 la 50 Klg. de oane de locuste de fie care, fără a scuti pe locuitorii orașelor, cari trebuiesc se adune

25 Klg. de om, ear sêtenii 50 Klg. de plug. Teranii însă adună mai multe și prisosul l'vînd orășenilor, cari nu se duc a căuta asemenea oauē.

* (Convocare) On. membrii ai „Reuniunii învățoresci din tractul Cohalmului”, sunt prin aceasta invitați a lua parte la adunarea generală tractuală, ce se va ținē în 27 Martie s. v. a. c. începēnd la 8 oare dimineața, în localul scoalei gr. or. române din Cohalm după următorul program:

1. Caligrafia în scoalele populare, și anume modul ei de tractare, disertațiune de Ioan Popescu.

2. Cât are să se propună în fiecare despărțiment respective an de scoală mineralogică? și o piesă tractată în mod practic pentru anul al III-lea de scoală, „arama” de Ioan Roșca învățătoriu.

3. Raportul cassariului asupra stărei casei despărțimentului.

4. Propuneri diverse.

Din ședința comitetului tractual ținută în Cohalm, la 6 Martie, 1887

N. D. Mircea,

Ioan Filipescu,

președinte,

notar.

* (Regularea afacerilor bisericeii gr. or. sârbesci în regatele Croația și Slavonia) s'a discutat în dieta croată, prezentându-se următorul proiect de lege:

Luând în considerare articolul de lege XI din 1868 al dietei ungare în ceace privește pe credincioșii bisericeii gr. or., care în ținutul țerilor sfinte coroaane ungare formează un tot nelivisibil, se dispun următoarele:

§ 1. Sârbii ca credincioși ai bisericeii gr. or. în regatele Croația și Slavonia, cari locuiesc în metropolia autocefală gr. or., sunt îndreptățiți, sub reserva supremei supravegheri a Maiestății Sale, ce e a se exercita pe cale constituțională, a rezolva independent și a aduce în ordine afacerile lor bisericesci, scolare și cele fundamentale relative la acelea în marginile legilor țerii în congresul lor gr. or. sârbesc, care constă din reprezentații tuturor credincioșilor locuitori în țerile coroaanei ungare și care după premeasa arătare la Maiestatea Sa, se convoacă periodic de cătră patriarhul-metropolit sârbesc pentru toți credincioșii acestei bisericeii aparținători metropoliei sârbesci, și în sensul dispozițiilor create în aceste congrese bisericesci-naționale și sancționate de Maiestatea Sa și le conduce și administra prin organele lor.

§ 2. Credincioșii aceleiași bisericeii li se acordă pe temeiul principiului egalității îndreptățiri o sumă proporționată din mijloacele țerii pentru scopuri de ale cultului.

§ 3. Partidelor li stă liber la toate autoritățile țerii ale regatelor Croației și Slavoniei a se servi atât de scrierea cirilică cât și de cea latină.

Acolo, unde trăiesc sârbii în mai mare număr, decisiunile primelor instanțe la hârtiile intrate și compuse în scrierea cirilică au să se lucreze și să se predea partidelor de asemenea în scrierea cirilică

Scopul și modul propunerii limbei materne în scoalele populare.

(Urmare.)

Aceste 4 feluri de cuvinte (substantivul, articolul, verbul și adjectivul) nu se vor tracta separat unul câte unul, fără de a lua în considerare și pe celelalte; din contră dupăce d. e. s'a tractat substantivul, exercițiile privitoare la el se vor repeta aproape în fiecare oară și se vor combina cu exercițiile privitoare la articlu, verb și adjectiv, ca astfel din ce în ce tot mai bine să se întipărească în memoria elevilor.

Dupăce prin exerciții continue elevii sunt în stare a căuta în piesele de cetire substantivul (articulat și nearticulat), verbul și adjectivul, se va face o recapitulare generală a cunoștințelor gramaticale de până aici, apoi se va purcede la cunoașterea părților principale ale dicerei. În fiecare dicere este, de regulă, câte un substantiv, desp. e care se dice ceva Substantivul, despre care se dice ceva într'o dicere se numesce subiect, ear aceea ce se dice despre el se numesce predicat. D. e. calul fugi. Aici se vorbesce despre calul, așadar cuvîntul calul este subiect; despre cal se dice, că fu g. așadar cuvîntul fugi este în dicerea aceasta predicat. Prin exerciții variate și multe de felul acesta vor ajunge elevii a cunoasce căt de bine aceste părți ale dicerei. Astfel de exerciții se vor face la tractarea tuturor pieselor, deprîndînd pe elevi a căuta subiectul și predicatul dicerilor din piesă, atât verbal în clasă, cât și ca teme de casă în scris.

În una și aceeași piesă poate ocuira un substantiv în diferite forme. Odată arată el un lucru sau o ființă, altădată mai multe. Din asemnarea acestor forme ale aceluiași substantiv se va explica, nu-

merul — singular și plural, — precum și diferitele casuri, adecă declinarea substantivelor.

Deodată cu substantivul își schimbă forma și adjectivul, ce stă în legătură cu el. De aici va urma declinarea adjectivelor, apoi a substantivelor dimpreună cu adjectivete. Se înțelege toate acestea întrun timp mai lung și remănēnd la fiecare exercițiu atăta timp, până când elevii au cuprins și înțeles pe deplin toate celea.

Verbele încă ni se presintă în deosebite forme. Prin exemple se vor arăta elevilor acele forme ale verbelor. Unul și acelaș verb arată d. e. ce face o ființă sau un lucru ori mai multe ființe, mai multe lucruri; mai arată, că lucrarea o sêvêrșesce persoana vorbitoare, persoana, cătră care se vorbesce sau persoana, despre care se vorbesce. De aici se va afla, că la verb încă deosebim numărul singular și plural, apoi mai deosebim 3 persoane, una care vorbesce (pers. I), alta cătră care se vorbesce (pers. II) și a treia despre care se vorbesce (pers. III). Dar verbele mai arată încă ceva și anume, că lucrarea arătată prin ele se întâmplă acum, sau s'a întâmplat deja, sau va urma să se întemple de aici înainte. Deci la verbe afară de număr și persoane mai deosebim și timpuri și anume: timpul present, trecut și viitor. Prin exerciții continue de schimbarea verbelor după număr, persoană și timp se vor deda elevii a conjuga. Toate aceste exerciții se fac pe baza cărții de cetire la bucașile, ce se tractează, îndrumându-se elevii a căuta din piese verbele, a le scrie în caete și a conjuga pe unele atât verbal cât și în scris. Numai dupăce elevii sunt pe deplin în clar cu materialul pertractat până aici se va purcede la tractarea celorlalte părți ale cuvîntului și la predarea de cunoscințe mai detaliate despre toate părțile cuvîntului.

Adeseori se întâmplă, să aflăm puse în locul substantivelor alte cuvinte, cari le înlocuesc pe acelea. Cuvintele, ce se pun în locul substantivelor se numes pronume, adecă cuvinte, ce stau în locul numelor de ființe sau de lucruri. Și fiindcă acele nume pot să fie ale persoanei vorbitoare sau ale persoanei, cătră care sau despre care se vorbesce, apoi și la pronume deosebim 3 persoane. Aceste cunoștințe despre pronume se vor preda — ca și celelalte — tot pe baza unei piese anume alese spre acest scop. Se vor face apoi exerciții de căutare pronumelor în piesa respectivă verbal și în scris, apoi se vor înlocui subiectele tuturor dicerilor din piesă cu pronume, în fine se vor face analizări, prin ce se reîmprospetează și cele învățate despre substantiv, articlu, verb și adjectiv.

Ființele și lucrurile, despre care se vorbesce în cutare piesă pot să fie întrun număr anumit. Acest număr se esprimă prin cuvinte; cuvintele, cari arată numărul ființelor sau al lucrurilor, se numes numerele. Urmează exerciții de felul celor indicate la pronume.

Lucrurile și ființele se află în diferite pozițiuni, în diferite raporturi unele față de altele. Aceste pozițiuni sau raporturi se esprimă prin cuvinte; cuvintele, cari arată raportul dintre două sau mai multe ființe și lucruri se numes prepozițiuni. Exerciții de a căuta prepozițiuni în piesă, de a forma diceri, în cari să se afle prepozițiuni, vor urma acestor explicări, în fine se vor face analizări verbal și în scris.

Verbele arată o lucrare sau stare. Lucrarea sau starea ființelor și lucrurilor însă se întimplă în anumit timp, mod și loc. Timpul, modul și locul lucrării sau stărei încă se esprimă prin cuvinte. Cuvintele, cari arată timpul, modul și locul lucrării sau stărei arătate prin verb, se numes adverbe. Urmează exerciții în căutarea adverbelor dintr'o piesă de cetire, formare de diceri, în cari să se afle adverbe și analizări — verbal și în scris. (Va urma.)

Loc deschis. *)

Mulțămită publică se aduce din partea sinodului parochial gr. or. român din Arpatac, protopresbiteratul Treiscanelor, prea onoratului sinod parochial al bisericeii gr. or. române cu chramul „Sântului Nicolae” din Brașov, carele în ședința sa ordinară din 15 Februaru a. c. sub punct 66, — la propunerea prea onoratului comitet parochial, — a binevoit a vota pentru biserica noastră nou edificată din Arpatac un ajutor de 100 fl. v. a. în scopul de a se procura cu ei cele 4 icoane împărătesci, pre cari este de a se inscrie numele bisericeii gr. or. române cu chramul „Sântul Nicolae” din Brașov.

Un dar mai binevoit, o faptă mai măreață de cât aceasta nu se putea, căci prin aceasta ni s'a dat posibilitatea de a ne vedē realizat scopul, cel urmăriri și l'am urmăriri din 1879 începēnd: de a se

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

putea sfîni biserica noastră nou edificată în decursul anului acestuia și a se preda serviciului dumnezeesc, un lucru, la care prin propriile noastre puteri nici decum nu putem să ajungem, deoarece poporul nostru din Arpatac în urma desastroaselor calamități elementare: gheață și esundarea Oltilui din anii precedenți 1885 și 1886 a săracit până la os, desperând și luând lumea în cap.

Dea Dumnezeu, că această faptă măreață, se fie de un bun augur și se afe între conaționali nostri, — de o stare materială mai bună — mai mulți imitatori, cari iubind podoba casei lui Dumnezeu, se și eternizeze numele în biserica noastră prin vreun dar oarecare în bani sau în natură, căci vai Doamne, de multe mai avem lipsă. Ne lipsesc, — afară de cele 4 icoane împărătesci — toate icoanele aplicabile la templu, ne lipsesc întreg celalalt mobilier bisericesc precum: candelă, sfetnice, iconostas, candela, clopote etc. etc. Icoanele se lucră de vestitul pictor român Michail Popp din Brașov.

Dacă s'ar afla vreun binefăcător marinimos, acela binevoească — în cea ce privește numirea sau

prețul cutărei icoane, ce voește să o doneze, — a se adresa direct către susnumitul d. pictor, sau către comitetul nostru parochial, eară cu privire la celelalte obiecte din mobilierul bisericesc a se adresa numai către comitetul parochial din Arpatac.

Deasemenea și exprimă sinodul nostru parochial din Arpatac sincera sa mulțumire protocolară față de rezoluțiunea din 26 Novembre 1886 a Prea onoratei Direcțiuni a institutului de credit și de economii „Albina” din Sibiu, în virtutea căruia, ni s'a redus interesele împrumutului biserică noastre la 7%, contribuind astfel și Prea onorat Acesta în mod indirect la ajungerea scopului, ce-l urmărim.

Pentru acestea binefăcătoare daruri, sinodul nostru parochial din Arpatac și aduce și pre calea aceasta cele mai sincere și călduroase mulțumiri.

Arpatac, la 11 Martie, 1887.

În numele sinodului
Dionisiu Nistor,
paroch.

Posta redacțiunii.

Dlul I. B. în C. Coresp. dtale tractează un obiect prea general și combătut deja de atâtea ori, poate cu mai bun succes. Cu descrierea unor casuri concrete vei fi binevenit. Celelalte lucruri încă sunt de tot prea cunoscute. Red.

Legitimă de primariul, Gaja (Moravia). Respectb. Dn. Ve împărătesc respectuos, că sunt gata a ve implini cu bucurie dorința. În urma prea multei șederi ca cusătoreasă, pătîmes de mai mult timp de durere de stomach de amțeli și de lipsă de gustare, după ce am întrebunțat însă o scătue din pilurile D-voastre, me simt mai bine, pentru care ve aduc și mulțumia mea. Preparatul D-Tale lecutito recomandându-l ferbinte, rămân a D-Tale mulțumitoare, Em. Prohaska, cusătoreasă. Veritabilitatea subscrierii prin Em. Prohaska se legitimează. Din oficiul orșenean al cetății reg. Gaja, în 16 Oct. 1886, primariul Valenta (L. S.) Pilurile de Svițera ale farmacistului R. Brandt costau o scătue 70 cr. și se află în farmacii, totuși se atrage atențiunea la crucea albă și pământul roșu cu subscrierea R. Brandt.

[1570] CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de classa a III-ea Buninginea, în protopresbiteratul Abrudului pre basa ordinățiunei Vener. Consistoriu archidiececan Nro. 569 B. se escrie pentru a treia oară concurs, cu termin de 30 zile, dela prima publicare.

- Emolumentele sunt:
1. Casă parochială cu doauă încăperi, șopru și un grad.
2. Una grădină de legume, folsirea cimiteriului, și a unui feneț de un cărucel de fên.
3. Stolarul dela funcțiuni, și anume:
a) dela boteđu de case 20 cr.
b) dela cununii 3 fl.
c) dela înmormântări până la 7 ani 1 fl., dela 7—20 ani 3 fl., ear dela 20 de ani în sus, după classe, classa primă plătește 6 fl. classa a II-a plătește 5 fl., eară classa a III-a 2—4 fl.; dela sântirea apei câte 50 cr.; dela maslu 1 fl. apoi venitele dela cununa anului

și boteđuul Domnului, precum și dela molitvele de preste an, care toate computele la olaltă, dau un venit anual de 250 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a-și așterne petițiunile instruite conform „Statutului organic și Regulamentul pentru parochii,” la subsemnatul oficiu protopresc, până la terminul mai sus indicat.

Abrud, în 24 Februarie, 1887.
Oficiul protopresbiteral, gr. ort. al Abrudului.

Ioan Gall,
protopresb.

Nr. 141 [568] 1—3

CONCURS.

În urma concursului scris în sensul ven. rezoluțiuni cons. dtdo 25 Octobree 1883 Nr. 3496 B. pentru ocuparea postului de capelan în parochia Socet cu filiile Poiana-rechițelii și Runcu-mare ne insinuându-se nici

un concurent, prin aceasta se escrie din nou concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Salariul împreunat cu acest post este 300 fl. v. a. în bani, ori în naturale dela popor.

Cei ce doresc a reflecta la acest post, vor avea a-și așterne suplicile lor de concurs instruite conform prescripțelor regulamentului în vigoare la subscrisul în terminul deschis.

Deva, la 23 Februarie, 1887.

Pentru comitetul parochial
Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 133 [1569] 1—1

Publicațiune.

Iustina Todor din Cața protopresbiteratul Cohalmului, fiind despărțita de prebigatul ei bărbat Moise Todor din Cața prin sentența venerabilului consistoriu archidiececan din 7 Octobree anul 1886 Nr. 4774 B,

aceasta se aduce la cunoscința publică în sensul § 124 din procedura matrimonială.

Cohalm, în 11 Februarie, 1887.
Oficiul protopresbiteral greco-oriental al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Avis! [1566] 3—3

Subsemnatul am onoare a aduce la cunoscința p. t. publică că „Petriaria” (Steinmetzerei) până acun a dlui Wenzel Wohanka, a trecut în posesiunea mea, și efectuez tot felul de lucrări, ce taie în această ramură, monumente de peatră din țeară și strădinate solid și cu prețuri moderate, răsizmat pe esperiența de mai mulți ani ce am făcut la dl. Iosif Roubicek din loc, me rog de succursul onoratului public.

Nicolau Gabor.

Sibiu, strada Heidengasse Nr. 9.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobree 1886.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu-Reghinul-săs, Reghinul-săs-Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Petroșeni-Simeria (Piski), Timișoara-Arad, and Uniedoara-Simeria (Piski). Each column lists stations and corresponding train times.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.

Redactor provisoriu: Dr. Remus Roșca.

Editura și tiparul tipografiei archidiececane.